

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyom-
atában Kézdi-Vásárhelyt,
hova egy a lap beltartalmi
részét illető közlemények,
mint az előfizetések, hirdet-
mények, nyilvtéri cikkek
stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soron-
ként 10 kr-ért közöltek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos gar-
mond-sorért vagy annak
terfogatáért 4 krajczár.
Hivatalos hirdetések külön árszá-
bály szerint számítanak.
Ezenkívül minden beírtá-
tásnál 30 krajczár bélyeg-
díj fizetendő.

Választási mozgalmak.

Kézdi-Vásárhely, 1891. jan. 12.

Ismét, ismét előkerültek a lomtárból azok a zászlók; ismét, ismét előjöttek a feledés homályából az elfeledett kortes-alakok. Ott díszlenek az öregbetűs veres plakátok a házak falain, erősen bizonyítva, hogy melyik község melyik jelöltért lelkesül. Megváltozott a világ képe; ma már csupa ünnepies ábrázatok lehet látni, mert manapság egy ember nemcsak egy ember, hanem egy választó polgár is, kivel számolnia kell mindenki-nek. Sok egy csinálja a többséget, s azért a melyik jelölt győzni akar, sok egyet kell megnyernie. Emlékeznie kell arra, hogy ezzel meg ezzel a köd-mönös atyafival Königrátnél egy bataillonban szolgált; tudnia kell, hogy X. vagy Y. urának vagyon egy jóra menendő fia, a család büszke-sége, ki tavaly a boldog emlékeztető Z. alapítvá-nyából premiumot nyert, s meg kell azt illendő-képpen dicsérnie; de azt sem szabad elfelednie, hogy Tamás vagy István bátyámnak van egy rettenetes 30 éves pere, s meg kell kérdeznie, hogy milyen stádiumban áll az jelenleg s nyom-ban ígéretet tennie, hogy utána néz a dolognak, s menten fel is jegyzi notiszába. A levegő tele van szép szavakkal; úgy röpködnek a fényes ígéretek, mint májusban a cserebogarak.

Ha ma egyik községbe az ellenzék vonult be kölcsön kért prókátoraival, holnap már a szabad-
elvű párt robog be egy egész kocsisorral, melyek a vidék értelmiségét s vagyonosabb osztályát hordják magukkal.

Ha a választási mozgalmakat figyelemmel ki-sérjük, úgy kell találnunk, hogy az ellenzék itt is olyan szerepet játszik, mint az országgházban: mulhatatlanul győzni akar. Jól látja és érzi, hogy kisebbségben van, de azért makacsul folytatja a harc-
zot, melynek minálunk csak egy vége lehet: a bizonyos bukás. A székely nép elég értelmes s mondjuk ki, elég konzervatív arra, hogy a mit ő egyszer jónak talált, attól egykönnyen el nem tér.

A „Székelyföld“ tárczája.

Az élet meséiből.

Irta: Mihály János.

Lehet, hogy nem is volt egyéb, mint sympathia, melylyel a szép és a gazdagságára büszke Emma a szegény ifjú iránt viseltetett. És ez a sympathia elfesavarta, elbolondította az ifjunak fejét, mert ő ezt nem physiologiai tünémenynek tartotta, mely átterjed, átöröklődik egyik ember véréből a má-sikba, hanem két szívnek a szerelem lánczain történő tudatos összeköttetésének vélte, mely szerinte ment volt az önérdék salakjától és min-den önző céltól. Csakhogy ez az elv nem bizo-nyult valónak.

Jenő, így hívták az ifjut, nagyon sajtáságos ter-mészetű és kedélyű volt; a ki közelebről nem is-merte, könnyen az excentrikusság bélyegét illesz-tette rá. Pedig csak egyéni sajtáságai és vonásai által különbözött másoktól. Nála az érzékiség nem volt élő processus, melynél fogva a világ öröme, kéje zsiabasztólag hatott volna idegeire; ő a vi-lágra nézve halott volt, dermedt, fásult kedély-lyel, vörög besziva a pesszimizmus miazmás lég-körét. Mert, hogyan lesz az ember különösen

Meghallgatja ő a szép szót is, s elég udvarias mu-tatni, hogy tetszik neki, — mert hát, uram Iste-nem, mi is olvasunk ellenzéki újságokat is — de azért csak azt az utat követi, a mit jobb meggyő-ződése előir. Beszélhetnek neki az ellenzéki szó-nokok valutarendezésről, hármasszövetségről, külügyi politikáról, önálló vámtérületről, konzuli bíraskodásról stb.; elhiszi, hogy ezek mind igen szép dolgok; hanem lelkében mégis csak annak ad igazat, kiről hiszi, hogy az ő közelebbi érde-keit fogja szolgálni.

Az ellenzék különben még akkor megtette je-léseit nagy részben, mikor még hó borította Há-romszék rónait, s ma már térdig erő sárban megy a faluzás. Minden valamire való faluban meg-megjelenik az az ismert menet, mindenütt elren-dezik szépen a valutát, minden községnek adnak önálló vámtérületet, mindenütt leszidják a kor-mányt, s ha „kivántatódik“, még az elrozsdásodott kisütőket is előszedik a pinczéből, hiuból, hogy takarítsák ki azokat szép fényesen, mert hát az ellenzék győzni fog, aztán a 10 kupás üstben akár 20 kupát is főzhet minden magyar. Mikor aztán minden szép szó, minden ígéret kifogyott, a me-net re bene gesta vándorol a szomszéd faluba. És ez így megy nap nap után, míg elérkezik a nagy nap, melyen majd kitűnik, hogy minő politikai nézeteket táplál a székely nép.

A kézdijárási szabadelvű párt folyó hó 10-én és 11-én jelölte ki országgyűlési képviselőjének gróf Nemes Jánost, a választó-kerület eddigi képvise-lőjét. A párt, tekintettel azon körülményre, hogy a kerület igen nagy területen fekszik s a távol fekvő községekben lakó párhiveket egy helyre és napra összehívni nem lehetett, igen helyesen oly-képen intézkedett, hogy a kerület két legnagyobb községében, Alsóernátonban és Osdolán, két egymástutáni napon két gyűlés tartassék.

Folyó hó 10-én Csernátonban gyűltek össze a kerület déli felében lakó választók. A vidék leg-

jobb nevű, legintelligensebb és legvagyonosab családai jöttek össze e napon. Látni ezt a gyűlést, önkéntelenül az a kérdés merült fel gondolatunk-ban, hogy ha ezek mind a szabadelvű jelöltet akarják, ugyan ki akarhatja az ellenzéki? Erre a kérdésre ugyancsak nehéz lenne válaszolni . . . b

A gyűlés délelőtt 11 órakor vette kezdetét. Da-mokos Albert, a párt eddigi nagyérdemű elnöke, szép és hatásos beszédben vázolta a mai össze-jövetel célját s felhívta a megjelent párhiveket, hogy válaszsának elnököt, alelnököt és jegyzőt. Természetesen az elnöki tiszt ismét ő reá szállt, ki azt annyi választás alatt annyi bölcsességgel viselte, jegyzőnek meg Keresztes Ede választatott egyhangulag.

Ezután elnök indítványára gróf Nemes János jelöltetett általános lelkesültség között. Egy bi-zottság felhívására a nemes gróf nemsokára meg-jelent a gyűlésben. Az a lelkes örömszaj s az a riadó éljenzés, melylyel a jelölt fogadtatott, az őszinte öröm kifejezése volt, s e rokonszenves tüntetések gyakran megújultak, míg a gróf pro-gramm-beszédét megtartá. A programmbeszéd után Damokos Albert elnök, majd meg a választó-kerület részéről dr. Sinkovics Ottó üdvözölte len-dületes beszédben az új jelöltet, a többek között kifejtve, hogy a kerület — mely csaknem kizá-rólag földmiveléssel foglalkozik — a lehető leg-szerencsésebb választást tett, midőn a megye leg-nagyobb birtokosát ohajtja képviselőnek. A végrehajtó bizottság is megválasztván, a hiva-talos rész véget ért s kezdetét vevé a mulatságos rész: a 200 terítékű diszebed, melynek kiváló érdekességet kölcsönzött, hogy a párt szerencsés volt a községbe rokonai látogatására felérkezett főispánt megnyerhetni. A bankett általános jel-lemezésére meg kell említenünk, hogy az a komoly, ünnepies hangulat, mely a hivatalos mulatságo-
kon uralkodni szokott, itt merőben hiányzott. Több volt itt a jó kedv, mint a hivatalos nagy-képűsködés. Az az intelligens közönség fesztele-nül mulatott a jól végzett dolog s a biztató jövő

pesszimiztává? . . . Ha a győtrő szenvedések az ifjú élet tavaszát megmérgezik és így boldogta-lan mult áll mögöttünk; ha az egyén a lelki fájdal-mak mardosó kinjainak lesz áldoztatává; ha a folytontartó sötét képek annyira elhomályosítják a gondolkozó ésszt, hogy az a világot mindig rossz és fekete színben látja; ha a multból következ-tetve, soha ki nem derülő, reménytelen jelen és jövő áll előttünk. Ez az, mi éles határvonalat huz a pesszimizmus és optimizmus között, mely utób-binak a követője mindig jó színben tünteti fel a világot.

Jenőt gyermekkorától fogva a sok nélkülözés, küzdelem és szenvedés bizonytalanná tették a jövő iránt. Keserű lemondással ment fel a fővá-rosha is, hogy tanulmányait befejezhesse. Szülői-nek elvesztése és az örökös anyagi küzdelem annyira megmetyélezték egész valóját, hogy gyű-löletessé lett előtte a fennálló világ- és társa-dalmi rend, melynek zajgó hullámárjában semmi-nek tekintette magát.

Levert kedélylyel járt-kelt mindig a legna-gyobb zivataros időkben, szakadatlanul a lét és nem lét fölött gondolkozva; s ha az elemek ka-ronfogva járkáltak ilyenkor kedélyhangulatával, ez neki jól esett; lelke a zord zivatarban meg-nyugvást talált. . . Mindig eszébe jutott ilyenkor sötét multja s a fájdalomtelt keserű visszaemlé-

kezések a gyengén behegdt sebet újra felszag-gaták . . . Mindig előtte lebegett az a szomorú való, hogy egy életet szenvedett át reménytele-nül, melyben lelkére sürű fátyolként nehezedett a bánat sorvasztó leple és szíve megtörtén vészett a mély sebekből. . . Sokszor nézte ilyenkor a za-varos Duna hullámain is, amint azok sziporkálva felkorbácsolódtak s a kis propeller haragosan küzdve haladt előre. . . A kétfelé vált bodor hull-lámok sietve usztak tova s helyettök ujak, taj-tékozva törtek elő. . .

Nézte . . . sokáig nézte őket s a fodor hullámok oly csábítólag integették, hívogatták. . . Elgon-dolta ilyenkor, hogy ha ő is megpihenhetne hűs, enyhítő öleikben! . . . Ha elfelejthetné karjaik kö-zött örökre az átélt mult kínos gyötrelmeit; azo-kat a keserű búval telt percekét, melyek oly sokszor taszították a kétségbeesés örvénye felé — s mindazt, mi e sívár élethez fűzte! . . .

Mily hevesen dobogott ilyenkor szíve! . . . Mily kéjes érzet zsibongott végig ereiben! . . . Mennyi várást suttogtak ajkai e két szóban: „Ott lennt!“ . . . De ugyanakkor mindig felmerült lelké-nek egy parányi szikrája, a remény — s gyávaság-nak tartotta meghalni.

A sors e remény ébredését némileg igazolni is látszott; mert amint tanulmányait bevégezte szülővárosába helyezték, hol egy szerény hivatal

hatása alatt. Az igazi magyaros lakomát Szőke Pista kintünő zenekara fűszerezte meg.

Felkészültkben sem volt hiány. Mindjárt a lakoma elején meggyéknek érdemekben gazdag főispánja Potsa József emelt poharat, lelkes szavakban éltetve ifjúkori barátját, gróf Nemes Jánost jelöltet. Bodor Géza Potsa főispánt, Keresztes Ede a párt jegyzője Damokos Albert elnököt, dr. Bodor Tivadar ügyvéd Damokos János földbirtokost, Bartók Károly kézdívasárhelyi polgármester Gábor Péter főszolgabíró, Gábor Péter a választó közönséget éltették, utóbbi kijelentvén, hogy ő nem tartozik a választókerülethez, s nem is mint hivatalnok, hanem mint magánember igyekszik pártja érdekében munkálkodni. Gyárfás Győző, az államépítészeti hivatal főnöke, gróf Nemes Jánost éltette. Potsa József főispán, megemlékezvén a háromszéki vasutról, melyben gróf Nemesnek oly fontos szerep jutott, rektifikálta azon téves állítást, hogy a székely vasutat kizárólag a székely nép építtette. Szám szerint kimutatta azon összegeket, mikkel Háromszék és Brassó megyék hozzájárultak, s kimutatta azt, hogy a hozzájárulási összeg legnagyobb része mégis csak állami pénz. Ezt ugyancsak jó volna tudni az ellenzéki korteseknek is, kik még a székely vasutban is találnak egy okot, hogy a kormányt ócsárolják.

Bodor Géza gróf Nemes Jánosnéért, Sipos Samu a Bodor-család jelenlevő tagjai: Bodor Zsigmond, dr. Bodor Tivadar és Bodor Gézáért, Potsa főispán Zoltáni Elek esperesért, Zoltáni Elek gr. Nemesért, Gábor Péter Vajna Domokosért, dr. Bodor Tivadar Cseh Gyula és Demény Ferencz szolgabírákért, Gábor Péter Keresztes Edeért, Bartók Károly a kézdi járás jegyzőjé karáért, dr. Sinkovics Ottó gróf Nemes kis fiáért Andrásért, Keresztes Ede Bartók Károly polgármester és Dobay rendőrkapitányért, Potsa főispán a székely néptanítók és lelkészekért, dr. Bodor a sajtó jelenlevő képviselői: Gyárfás Győző a „Székely Nemzet“ segéd-szerkesztőjéért és Dobay a „Székelyföld“ szerkesztőjéért, Gyárfás Győző a választó-kerületben uralkodó összhangért, Dobay gr. Nemes Jánosért, dr. Nagy Sándor a Damokos-család két reményteljes fiáért, Ödön és Lászlóért üritettek poharat.

Ezenkívül az egyszerű székely földművesek is küldöttek szónokokat időnként, kik igen szép szavakban üdvözölték úgy a jelöltet, mint azon tisztviselőket, kik szeretetüket leginkább bírják. Így kerültek be, mint szónokok, Kőnczei Sándor uram, ki majd gróf Nemesért, majd meg Potsa főispán és a kézdijárási szolgabírákért mondott igazán szép köszöntőt. Fetés Zsigmond uram meg, egy tiszteletra méltó ősz alak, egy régi fegyvertársát

fedezte fel a jelöltben, kijelentvén, hogy „Stockmann“-ja volt az akkor főhadnagy grófnak. Hogy minő csoda méltóság lett legyen annak idejében a stockmannság, nem tudhatjuk, — ha csak nem az, a ki annak idejében a katonákba a regulát pálczával verte bele — de hogy a fegyverszöveget a két régi katona között nyomban megújított, azt konstatálhatjuk. Ezen és más hasonló kedves epizódoknál még sokkal kellemesebb volt az a változatosság, melyet a helybeli dalárda szerzett, mely időnként jól sikerült dalokat énekelt. A kedélyes lakomának a késő este vetett véget.

A kézdi választó-kerület szabadelvű-pártja f. hó 11-én Osodlón tartott gyűlést, melyen a kerület északi felére eső községek választó jogosult polgárai nagy számban jelentek meg. A gyűlést d. e. 11 órakor Damokos Albert nyitotta meg, igen szépen méltányolva azon érdemeket, miket gróf Nemes János eddigi képviselő e megye ügyei körül szerzett, s egyszersmind melegen ajánlotta, hogy a párt egyhangulag mondja ki, hogy a jövő országgyűlésre is a nemes grófot jelöli ki. A lelkes éljenzéssel fogadott beszéd után egy küldöttség felkérése folytán megjelent az új jelölt s megtartotta programbeszédét, mely általános tevékenységben részesült. Ezután a pártelnök, majd meg dr. Bodor Tivadar üdvözölte a grófot. Ez a beszéd egyszersmind a választó közönségnek is szólt, higgadt, mérsékelt szavakban, de szónoki hévvel adván elő azon elveket, miket a szabadelvű kormány követ. Az adatok helyes csoportosítása, a szenvedélytelen hang, a meggyőző igazság nagy hatással voltak a hallgatóságra s igen hasznos szolgálatot tettek a pártnak.

Ezzel a gyűlés véget ért s a választó közönség elszéledt, az új jelöltet éltetve, hogy később a diszebédre ismét összejöjjenek. A míg azonban ezen idő elérkezett volna, megjöttek a kézdívasárhelyi zenészek s ott a piacon elkezdették a talp alá való vig nótákat huzni. És a vidám hangulatban levő választók megmutatták, hogy a székely nép megél még a jég hátán is, s ott a jeges havon olyan vígan kirugta a csárdást, hogy csupa öröm volt nézni. Ez a közönség nem az önálló vánterülettel, valutával és hármasszövegséggel jól tartott tömeg volt, hanem a vigkedélyű székely nép, mely nem bolondítja magát, nem üz világpolitikát, hanem mulat, mikor jól kedve van, és szavaz majd annak idejében meggyőződése szerint. Itt ugyan nem lehetett a hon buján-baján töprengő savanyu ábrázatokat látni; minden arc derült és vidám volt, mint maga a meg nem rontott székely kedély.

Ha az, ki ember- és világgyűlölete mellett is egyszerre ismeretlen érzések tudatára ébred; ha egy oly-külön világban találja magát, hol a vágyaknak életre hozó napjuk ragyog; ha egy tündér által látja magán vezettetni oda, hol örök a tavasz; ha mosolygó, derült eget lát, mely feledtetni látszik a nagy vihart; ha lelke felmelegszik egy tudat által, hogy szeret és talán viszonzszeretettel; s ha végre ugyanakkor a kétségbeesés rémei nyugtalanítják jövője miatt, hogy a kit szeret, talán soha sem bírhatja: ne csodálkozzunk ily zaklatott kedélyű emberen, ki újra él, forrón szeret, remél és mégis rémvázokat lát e reményben.

Jenő nem birt tovább érzelmein uralkodni és szíve sugalmaitól ösztönözve, a legkomolyabb nyilatkozási szándékkal ment Emmához. Remegve köszöntötte őt, de a zavartságnak minden jele nélkül. Emma nyájasan fogadta a remegő ifjút és helyet mutatott maga mellett a pamlagon.

Sokáig nem tudtak Jenő ajkai megnyitni a habozás miatt; de végre is a szív harca győzött és az érzelmek árja áttörte a gátakat.

— Nem tudom frázisokba önteni — így kezdé Jenő — szívem hő érzelmeinek tiszta szózatát. Szeretem önt lelkem egész nagyságával s esedezem egy biztató szaváért, mely engem kimondhatatlanul boldoggá tesz.

— Folytassa csak, kérem, igazán kezd a dolog nagyon érdekelni — felelte Emma gunyos mosollyal.

Délután 1 órakor vette kezdetét a bankett, melyhez a káviárt a jó zene s a szellemes tősztok adták meg. Volt ezen köszöntőknek politikai színe is, de általánosságban inkább a jó kedv és a szellemesség volt az uralkodó, mint a politika. Mindjárt az ebéd elején Damokos Albert emelt poharat, éltetvén gróf Nemes Jánost. Az a riadó „éljen“, mely a jeles felkészítőnt követé, ismét csak a közönség őszinte szeretetének kifejezése volt. Gábor Péter Damokos Albertet a párt elnökét, dr. Bodor Tivadar Gábor Péter főszolgabíró, Gyárfás Győző gr. Nemes Jánost, dr. Bodor a községi előljárókat, Gábor Péter szintén a községi előljárókat, Puskás Gergely plebános gróf Nemes Jánost, Gyárfás Győző Damokos Albertet és Jánost éltették. Gábor Péter szónoki szépségeiben gazdag és hatásos, nagy lelkesedéssel fogadott beszédben Potsa J. főispánt, dr. Bodor T. a sajtó jelenlevő képviselőit, Gyárfás Győzőt és Dobay Jánost éltették. Itt is igen kellemes hatást keltett a választó közönség küldöttjének polyáni Lázár Istvánnak felkészítője. Semmiféle viszonyt nem állítva fel, az az egyszerűen, világosan elmondott beszéd az ő tiszta, puritán elveivel feltétlenül dicőretet érdemel, s ezt mi kész örömmel meg is adjuk a szónoknak, mert a mellett, hogy ebben a tősztkban igazán gyönyörködünk, még azt a konzekvenziát is levonjuk belőle, hogy a székely nép nagyobb része úgy gondolkozik, mint a szónok, s hogy az ellenzék fényes ígéretei még nem rontották meg a székely szíveket.

A bankett este 4 órakor ért véget, s hogy a mai nap mulatságos kaland nélkül ne végződjék, arról gondoskodtak az ellenzéki kortesek. A mint a vendégeket szállító kocsisor a falun végighaladt, egyik téren néhány miszerális alak volt kiállítva; igazi sansculotte-ok. A tömeg zajosan tüntetett a élteté a függetlenséget.

Az improvizált jelenet, melyhez csak a görög tüzfény hiányzott, egy-egy százalmas mosollyal lett megjutalmazva. A szabadelvű-párt ilyen eszközökkel nem harcol.

Kézdi-Vásárhelyt még minden csendes. Eddigi képviselőnk Benkő Sándor folyó hó 15-kén érkezik Kézdi-Vásárhelyre s beszámolóját és programbeszédét 17-én fogja megtartani, a mint ezt a falragaszok hirdetik. A szabadelvű-pártnak mult héten megtartott gyűlésében a végrehajtó bizottság utasított, hogy az érkező képviselő ünnepies fogadtatásáról gondoskodják. Ehhez képest már meg vannak téve a szükséges intézkedések, hogy derék képviselőnk, ki öt éven át kifogástalanul képviselte városunkat, annak

— Tudom, — folytatá Jenő — nagyon szegény vagyok, de önérettel mondhatom, hogy nekem is van melegen érző szívem. És e szív csakis önben találta fel vágyainak örököző virágait. Nagyon kérem, ne emeljen társadalmi válaszfalat, mert az soha sem volt az igazi boldogság alapja. Gondoljon jelen percekimre, midőn érzelmeim felkeltették az eszményt, mely bármely alakban nyilatkozik is, mindig szent; gondoljon arra a legnagyobb valóságra, mely nem tesz különbséget senki között, mely lerombolja a válaszfalat a nagy ur és a szegény között — úgy nevezik: halál, mely állapotban megszűnik az ész gondolkodni és a hő szív dobogni.

— Tovább, csak tovább — mondta Emma, halkan nevetve.

— Az élet tavasza csak egyszer fakasztja duzzadó virágokká a szív bimbóit, és az oly pillanatnyi! Engedje, hogy e szív virágai öndek illatozzanak e rövid életben és ne hervassza eladdig azokat, míg nem éldelte. Aztán lehet e kebel örökre sivar, pusztá és kietlen!...

Az Emma ajkairól most eltűnt a gunyos mosoly és helyét a százalomnak egy neme foglalta el. Izgatottan ejtette ki e szavakat:

— Valóban sajnálom, uram, hogy ennyi szeretet viszonzására részemről ki van zárva a lehetőség; mert kezemmel és szívemmel nem vagyok már szabad... Fölötte haragszom meggondolatlanságomért, hogy egy elejtett szóm, egy mele-

érdekeit a legnagyobb buzgalommal szolgálta s nem egy fontos kérdésben hasznos szolgálatokat tett, a lehető impozáns fogadtatásban részesítették. Ez a város eléggé ért ahhoz, hogy miképpen kelljen az ő vendégeit elfogadni, tehát saját képviselőjét el tudja majd fogadni, erről nem kételkedünk. A mi a politikai helyzetet illeti, konstátálhatjuk, hogy ellenzék van. Ott dőzsöl a korcsmákban, ott deklamál az utczákon, beszél a kasszinóban, egyik kezével besöpri a dus állami fizetést, a más kezét meg keblére nyomva, ellenzéki voltára tesz tanubizonyosságot. Tudjuk tisztelni az ellenvéleményt, becsüljük azt az ellenzékét, mely tisztá meggyőződésből beszél; de a szájhősöket, kiknek sem okuk, sem joguk az államkormányval, mely existenciát biztosít nekik, ellentétes politikát űzni, s azokat a mindig elégtelenedőket, kik ész és tehetség nélkül feltolva magukat, okvetlenül mindenütt apostolkodni akarnak, számba nem vesszük. Tagadhatlan, hogy van városunkban egy tisztességes elemekből álló ellenzék is, mely meggyőződését megőrizve, de egyszerűsmind érezve azt, hogy csekély számánál fogva győzelemre nem számíthat, passzív magatartást tanúsít. De ezen osztályra éppen semmi befolyással nincs a szájhősök szóbeli erőlködése.

Határozottan kijelenthetjük, hogy városunkban ez idő szerint az ellenzéknek nincs jelöltje, sőt egyáltalában Benkő Sándoron kívül más jelölt nincs, miután Molnár Józsiás ur — kinek jelöltségéről az utóbbi időkben sokat beszéltek — határozottan kinyilatkoztatta, hogy nem fog fellépni. Különben is mi Molnár Józsiás urat sokkal határozottabb és sokkal logikusabb embernek ismerjük, mintsem hitelt adtunk volna azon tendenciózus hírnek, hogy ő az ellenzék kilátásba helyezett jelöltje. Ilyen viszonyok között — mint-hogy ez ideig ellenjelölt nincs — Benkő Sándor megválasztatása bizonyos.

Báró Szentkereszty Béla orsz. gyűl. képviselő e hó 10-én tartotta beszámolóját választói előtt Kovásznán. Délelőtt 10 órakor egy hosszú kocsisor indult meg Kovászna piacáról a népszerű képviselő elé, kívül Pákében találkoztott hű serege. Itt Deák Domokos kovásznai nagybirtokos fogadta egy igen csinos és változatokban gazdag szónoklattal. Majd a képviselő választó a tömeg viharos éljenzése között. Erre a Pákében felszaporodott fogatok megindultak Kovászna felé, legelől a szeretett képviselő Mikes Armin gróffal, utánuk Hollaky Attila főszolgabíró s a Horn Móricz hintója és még számos privát jármű. Az ut kanyarulatánál nemzeti zászlós lovasok várták az ünnepies menetet, s a kigyózó kocsisor élére állva, mindenütt előtte robogott e festőies csoport. A Zöldfa vendéglő nagy termében Dónáth József

gebb kézzorításom, vagy egy hosszasabban önön felejtett nézése által módot nyújték önnek irántam szerelmének megérlelésére. . . . Fájdalom, már késő a megbánás! . . .

Jenő megsemmisülten hallgatá e nyilatkozatot; forgott vele az egész világ. De nem alkalmatlanodott sokáig és utolsó bucsupillantást vetett Emmára e szavak kíséretében:

— Az életet csak önnel tudám elképzelni, mely ön nélkül már sivár. . . . Jöjjön a legrosszabb, én ragyogó színben látom a halált, mely önért boldogító. . . . Fagylalja meg e kebelnek minden érzeményeit — mely hatalmasabb volt a tengernél és mélyebb fájdalomában, mint annak árja — a rideg föld gyilkoló hidege! . . . Isten önnel! . . .

— Isten vele! . . . — susogta Emma némi nyugtalansággal.

. . . . Jenő többé senki sem látta; míg Emma nőül ment egy könnyelmű, léha fiatal emberhez, ki e mellett blazirtsággal fűzte őt karjaiba.

. . . . A rongyos sárguló, a föld, azért kereng tovább; nem törődik azzal, hogy mint szűnik meg az egyéni boldogság az anyagi feltételekkel együtt, csak neveti az emberi élet harcait, melyek rajta játszódnak le. Az emberiség pedig hisz, remél egy más erkölcsi világrendet, más étellel, hol a benső meghasonlást lelki nyugalom váltja fel egy öröklét boldogságában.

elnök tartott a képviselőhöz határos beszédet, s a párt nevében fölkerítte, hogy beszámolóját megtartani sziveskedjék. A beszámolót, melyben élénk színekkel esetelte a kormány és a szabadelvű párt áldásos működését, kivívott sikereit négy és fél évi működése alatt, feszült figyelemmel hallgatta végig s többször megéjenezte a tengernyi nép. Szóval, még a laikusok is egy igen sikerült képet nyertek helyzetünkről s bőséges kormányunk atyai törekvéséről, s ezen beszámolóból a mindig gánoskodó ellenzéki pártok értékét is kellő világításba láthatták helyezve. Ezek után Dónáth József elnök azon kérdésére, hogy kit ohajta szabadelvű párt képviselőjéül, ez utolag br. Szentkereszty Bélát jelölte ki, kinek a választó kerület érdekében tett fontos szolgálatai kellőleg sohasem hálálhatók meg. Most megint a báró lépett a szónoki térre, s megköszönve a pártnak újabbban is tanúsított bizalmát, ígéretet tett, hogy adandó alkalommal is magának tekinti a párt érdekeit s annak jáváért fog élni. Most meg Dónáth József emelte fel szavát s köszönettel emlékezik meg a magas kormány azon jószágáról, melynek mi háromszékiek köszönhetjük a sepsiszentgyörgyi kollégiumnak kiépítését s 8 osztályra történt berendezését, aminek következtében ifjaink kevesebb költséggel tanulhatnak szülőföldünk határain belül. Viharos éljenzés követte szavait. Ezután egy barátságos bankett következett, melyen ősi magyar szokások szerint pohárköszöntőkben sem volt hiány.

A banketten a hangulat emelkedett volt és barátságos jellegű. Az első feköszöntőt b. Szentkereszty Béla mondta a királyra, hatásosan emlékeztetve meg a hű alattvalóknak a legalkotmányosabb király iránt való hódolatukról. A felköszöntőt a társaság állva hallgatta végig és háromszoros éljenzéssel kísérték.

Majd Málk József a székely érdekeket hazafiason gyámolító kormányt és annak elnökéért, gr. Szapary Gyula min. elnökért üritett a választópolgárok lelkesült éljenzése kíséretében poharat.

Dónáth József, a szabadelvűpárt elnöke, formailag is igen szép beszédben a kovásznai szabadelvű párt erős, tántoríthatatlan bizalmát fejezte ki a kerület új képviselőjelöltjére iránt s szűnni nem akaró éljenzések és tapsok között Szentkereszty Béla bárót köszöntötte fel.

Dr. Künnle Tivadar ügyvéd a vármegyéje közönségének érdekeit anyai gondoskodással szíven hordozó és a székelyek örök szeretetében és hálójában élő főispánért, Pótsa Józsefért emelt poharat. (Lelesült éljenzés.)

Dr. Zentay Dávid Dónáth József, a szabadelvű párt érdemeiben gazdag elnökéért, Veress Károly ref. lelkész Hollaky Attila főszolgabíróért, majd Málk Józsefért, a Székely Nemzet szerkesztőjéért mondott hatásos feköszöntőket. Babarczy Ferencz a szabadelvű párt végrehajtóbizottságáért üritett poharat, Dónáth József gróf Mikes Arminért, Deák Domokos a kovásznai szabadelvű pártért, Jancsó Elek pákői ref. lelkész ismételtén a párt bizalmát bíró képviselőjelöltéért. Majd báró Szentkereszty Béla lelkes szavakban derék választóira üritett poharat.

A kedélyes hangulatban folyt bankett a késő estéli órákig folyt.

Kovásnáról írják lapunknak, hogy az orbai választó-kerületben az ellenzék jelöltét fog állítani Horváth Gyula személyében, ki folyó hó 12-kén délben megjelent Kovásznán. Az indulóháznál egy szál fogat várta a jelöltet s azzal robogott be nagy Kovászna községébe, hol is egy 20 személyre rendezett bankettel kezdette meg pályafutását az ellenzék. A diszebed minden teritékének nem akadt gazdája, mert hát ki tehet róla, ha több a teríték, mint az elvtárs? Hanem azért jól ment a dolog; beszéd volt akár 50 személyre való is, melyeknek mindig csak egy refrainja volt: hogy abozug kormány, abozug Baross. A székely vasutat is úgy meggőrbítették, hogy azon egyenes lelkű székely ember többé nem utazhatik stb.

. . . Az apró szidóriumok azonban csak bevezetést képeznek ahhoz a nagy ütközethez, mely holnapután fog a programbeszéd elmondása alkalmával vivatni, mely minden valószínűség szerint az egész kormánypartot semmivé teendő. Most egyelőre az apróbb bankettekkel fűszerezett faluzás járja.

Polyából írják lapunknak, hogy folyó hó 12-én oda az ellenzék két kocsiával bevonult s nyomban meg is esett a gyűlés, melyen „nem es igen sokan“ vettek részt, hanem csak egy huszanharmoczan. Szép és okos beszédekben ugyancsak nem volt hiány. Kikapott alaposan a kormány s kikapott a háromszéki székely vasut is, mely után 100 esztendeig fizet pótdót minden magyar s mégsem ér egy hajtótát. Ebből a jó polyániak helyben azt a következtetést vonták le, hogy az ellenzéki jelöltek, ha megválasztatnának, gyalog fognak felmenni Budapestre az országgyűlésre. A történelmi igazság kedvéért konstatálnunk kell, hogy őt nagy beszédet kellett a választóknak át-

szenvedni, míg egy kis toroknedvesítő italhoz juthattak, s keletkezett is ettől oly óriási lelkesültség, minőt Polyán nem látott. Nem tudjuk, vajjon szabad-e remélnünk, hogy az a lelkesültség a hunczutul megregáézott pálinka gözével elszáll-e, vagy megél a választásokig.

A választás ideje már két kerületben meg van állapítva.

Sepsi-Szentgyörgy folyó hó 28-án választ. Választási elnök: Málk József polgári iskolai igazgató, alelnök: Kökösi Árpád ügyvéd, jegyző: Csinádi Lajos, segédjegyző: Bögözi István.

Kézdí-Vásárhely városban a választás folyó hó 30-ra van kitűzve. Választási elnök: Bartók Károly polgármester, alelnök: Kovács Dániel pénztárnok, jegyző: Hegyesi Alajos, segédjegyző: Jancsó István.

Megyénk többi kerületeiben értesítéseink szerint a választások egy napon és pedig 29-én fognak megtartani. E tárgyban a megyei központi választmány 15-én fog gyűlést tartani.

Igy tehát megyénk összes kerületeiben 30-áig a választások meg fognak történni.

Különfélék.

— Kézdí-Vásárhely város volt országgyűlési képviselője Benkő Sándor f. hó 17-én fogja beszámoló és programbeszédét a tanácsház dísztermében megtartani.

— Halálozás. Mint mély részvétellel értesülünk, id. Kökösi Károly, városunk derék tisztí ügyészenek Kökösi Károlynak édes atyja, e hó 10-én meghalt. A megboldogult halála, ki megyénknek derék fiakat, a társadalomnak hasznos tagokat nevelt, széles körben keltett részvétet. A család gyászjelentése következőleg hangzik: „A már néhai id. Kökösi Károly gyermekei, u. m.: Klára, férje Nagy Gergely s gyermekeik: Ilona, Anna és Julia; Károly, neje Konya Vilma s gyermekeik: Károly és Erzs; György és leánya Teréz; Árpád és neje Kuthi Rozália; unokája: Gábor mély fájdalommal jelentik a feledhetetlen jó apa, illetve nagyapa, páratlan szorgalmas és takarékos gazda id. kökösi Kökösi Károly folyó hó 10-ére virradólag 3 órakor rövid szenvedés után élete 79-ik évében történt halálát. A megboldogult hűlt tetemei folyó hó 12-én d. u. 2 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint Kökösen a családi sírkertben elhelyeztetni. Legyen álma boldog! Kökösi, 1892. január hó 10-én.“

— Gönczy Pál meghalt. Gönczy Pál, a közoktatásiügyi miniszterium nyugalmazott államtitkára vasárnap este 7 órakor a karácsondi pusztán meghalt. Ismét egy a régi gárdából, a melynek sorait ritkulnak napról-napra. Gönczy halála fájdalmas vesztesége a magyar iskolaügynek, noha ő maga nyilvános tevékenység teréről már visszavonult. A 70 éves öreg ur munkasereje még mindig ép volt, s az önzetlen, nemes munkásokban nem nagyon gazdag magyar oktatásügy az ő életének halála percéig látta hasznát.

— Radikális kura. Volt Kézdí-Vásárhelyen néhány évvel ezelőtt egy orvos, kinek csak egy receptje volt s azzal sok beteget ki; meg elkurált. Ez a jeles vény jó magyarsággal így hangzott: „Egyen, igyon, aludjon.“ A ki követte, vagy meggyógyult, vagy meghalt tőle, de azért a renoméban csorba nem esett, mert a ki megélt, megáldotta, a ki meg elhalt, az nem tudta elátkozni. Ez az orvos meghalt és sirjába vitte tudományát, ámde a jeles receptje azért ma is osodákat művel. Erre egy példát hozunk fel. A napokban egy nehéz beteghez egy híres orvost hozattak le Budapestről. Volt a városban egy derék fiatal ember, kinek az volt a baja, hogy képzelte, hogy baja van. Első gondja volt a mi betegünknek elmenni a híres orvoshoz jó tanácsát kikérve. Az orvos gondosan megvizsgálta betegét s aztán így szólt: „Jöj-jön ma velem vacsorára s tegyen ugy, miképpen én s az eredményről jót állok.“ A vacsorán az orvos elköltött két jókora darab finom füstös kolbászt, ugyanannyi malaczpecsenyét, tésztát, sajtot, gyümölcsöt, s hogy ezek valamiképpen össze ne vesszenek, az egészet nyakonöntötte egy liter óborral, s ezt a beteg mind szépen utána csinálta. Még egy félórai séta a hűs levegőn s aztán reggelig tartó üdítő álmom, és a mi betegünk másnap vidáman, ifjú erővel ébredt fel s azóta semmi baja. A melyik beteg kételkedik, csinálja utána.

— Érdekes vadászkalandja volt márkosfalvi Damokos Albert urnak a mult esztőrtőkön. Nesztét vette, hogy egy óriás nagyságu vadkan ólálkodik belsősege körül. Ez az állat nálunk ritkaság számba megy s csak néha napján szokott egy-egy példány a bodoki erdőkről a síkságra látévedni. Miután a vadkan a zajra az országot felé eloldalgott, D. ur az épen befogott szekerére ült s tildőzöbe vette a ritka vadat, mely mindenütt állhata-

tosan követte az utirányát. D. ur és társa összesen 12 lövést intéztek a vadkanra s csak akkor sikerült leteríteniök. A nagyszerű állatnak csupán bőre 40 kilót nyom.

Szerkesztői izenet.

Hilária. Közölni fogjuk. Ez elsőnek jó; kérjük, folytassa.

Piaczi árak.

Kézdi-Vásárhelytt, 1892. január 7-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenként	8 frt — kr.
" (elegy)	"	— frt — kr.
Rozs (tisztá)	"	6 frt 30 kr.
" (elegy)	"	— frt — kr.
Arpa (tisztá)	"	4 frt 60 kr.
" (elegy)	"	— frt — kr.
Zab	"	2 frt 70 kr.
Törökbuza	"	5 frt — kr.
Kása (köles)	"	10 frt — kr.
" (árpa)	"	20 frt — kr.
Borsó	"	6 frt — kr.
Lencse	"	16 frt — kr.
Fuszulyka	"	16 frt — kr.
Pityóka (legszebb)	"	1 frt — kr.
Marhahús	kilógrammonként	— frt 44 kr.
Disznóhús	"	— frt 40 kr.
Juh-hús	"	— frt 24 kr.
Szalonna	"	— frt 64 kr.
Faggyu (nyers)	"	— frt 32 kr.

Hi va talos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén

1892. január hó 13-án.

Magyar aranyjáradék 6%	—
Magyar aranyjáradék 4%	103.08
Magy. papíráradék 5%	101.10
Magyar vasuti kölesön	—
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	—
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	—
M. keleti vasuti államkötv. III.	111.—
Osztrák járadék papirban	87.75
Osztrák járadék ezüstben	999.—
Osztrák járadék aranyban	106.—
1860. államsorsjegyek	137.50
Osztrák-magyar bank részvény	962.—
Magyar hitelbank részvény	352.—
Osztrák hitelintézet részvény	307.30
Magyar földtehermentesítési kötvény	—
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	—
Temes-bánati földteherm. kötvény	—
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	—
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	—
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	104.—
Magyar szőlődéma-váltási kötvény	—
Magyar nyereség-sorsjegykölesön	137.—
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	128.—
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.37
20 frankos arany	9.33
Német birodalmi márka	56.54
London (2 havi váltókért)	159.80
20 márka arany	11.56

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Dobay János.

Hirdetések.

Csuz. köszvény, tagszagatás, fejfájás, csipőfájdalom, hátfájdalom stb. ellen legjobb bedörzsölő a Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

Több mint 20 év óta a legtöbb családban ismeretes mint fájdalom-enyhítő szer és majdnem minden gyógyszerárban kapható 40 és 70 kr-ért. Minthogy utánzások léteznek, ennél fogva mindig határozottan

„Horgony-Pain-Expeller“

kérendő.

Szám 5554/1891.

tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy futásfalvi id. Páll István végrehajthatónak odavaló

Páll Albert hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő Futásfalva és Al-Torja községekben fekvő, a futásfalvi 149. sz. tjkönyvben foglalt A + 1990 hr. számú 44 frt, 3059. hr. számú 101 frt, 3254 hr. számú 84 frt, 3321. hr. számú 67 frt, 3929 1/2 hr. számú 51 frt, 4003. hr. számú 39 frt, 4162. hr. számú 6 frt; továbbá az al-feltorjai 767 sz. tjkvben foglalt A + 7053. hr. számú 13 frt, 7097. hr. számú 60 frt becsértékű ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi február hó 1-ső napján délelőtti 9 órákor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi 60. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában ki-jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Kézdi-Vásárhelytt, 1891. évi október hó 20-án.

Gaál István,
kirendelt egyes bír.

KÉPES CSALÁDI LAPOK

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes heti lap.

Szerkesztő: dr. Tolnai Lajos. Főmunkatárs: dr. Váradi Antal.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: dr. Murányi Ármin.

Előfizetési ára:

a „Hölgyek Lapja“ című divat-melléklet s a Regénymelléklettel együtt

Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

A «Képes Családi Lapok» című hetilap új negyedébe lép. A magyar szépirodalomnak e hatalmas tényezőjét, a magyar művelt családoknak e szellemi kincsét a következő írók és írónők támogatják: Jókai Mór, Lauka Gusztáv, Rudnyánszky Gyula, Dalmady Győző, Mikszáth Kálmán, Komócsy József, Temérdek (Jeszenszky Danó), dr. Prém József, dr. Sziklay János, Inczédy László, Palágyi Lajos, Erődy Dániel, Dengi János, Tölgyesi Mihály, Vértessy Gyula, Méry Károly, dr. Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Roditzky Jenő, Csorba Palotay Akos, stb.; Beniczki Bajza Lenke, Büthner Lina, Nagyvárady Mira, Kuliffay-Benitzky Irma, Harmath Lujza, Hevessiné Sikor Margit, V. Gaál Karolina, Karlovsky Ida, Mericzay-Karossa Irma, Erzsike stb.

A „Képes Családi Lapok“ az összes szépirodalmi képes heti lapok között a legélénkebb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden válfaját felöli, képei a jelen eseményeit s a leghíresebb festők műveit mutatják be.

„Hölgyek Lapja“ című havonként kétszer megjelenő divatmelléklet a legújabb divatképeket hozza s e mellett a magyar háziasszonynak valóságos szellemi titkára, a menyiben a nevelés, az egészség, a gazdaság, kertészet, a háztartás s a konyha terén nincs olyan kérdés, a melyet ne tárgyalna, s nincs olyan titok, a melybe hölgyeinket be ne avatná!

Regénymelléklete külön beköthető négy kötet érdekes regénynyel aján-dékozza meg évenként az előfizetőit.

Zöld borítéka is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, szám-, kocka- és ponttalányokkal és szórjévtényekkel, melyeknek meg-fejti értékes jutalmakat kapnak.

Mutatványokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mind az óknak, a kik ez iránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzáfordulnak.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 40 krajczár csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak 4 regényt; a ki 3 frt előfizetési összeget 30 kr csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak k t regényt; és a ki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt kü-l ajánlv jutalmul.

A ki 3 új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak el ismerésül egy díszes emlékkönyvet küld a kiadóhivatal.

Megrendelhető postautalványon minden postahivatalnál és min-den könyvkereskedésben.

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „Képes Családi La-pok“ kiadóhivatala Budapest, Nagykorona-ntéza 20. szám.

Teljes számu példányokkal még mindig szolgálhatunk.

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.